

fine Titel, er en af dem, som vi kunne takke for den nuværende økonomiske Misère, en af disse Svindlere, som vare virksomme blandt andet i Grundejerbanken, hvortil han altsaa i dette Øjeblik skylder 7 Mill. Kr. Endvidere er det konstateret, at Fabrikant Langer i Aalborg har betalt et lignende Beløb; Fabrikant Langer har selv udtalt sig derom, har selv givet Oplysning derom. Endvidere have foruden mange andre — jeg skal kun nævne to — Hr. Kaffegrosserer I. T. Christensen i Odense og Bankdirektør Hjorth i Odense begge i de lokale Blade og til Journalister erklæret, at de have haft Besøg af Saabye, som tilbød dem Ordener og Titler efter Behag. Men jeg skal sige (Afbrydelse af *Halsted.*) — ja, det ærede Medlem fra Odense bekræfter det —, at det er selvfølgelig Ting, som ellers unddrage sig Offentlighedens Kritik, fordi man nødvendigvis udtaler sig om saadanne Besøg og navnlig slet ikke udtaler sig om de Handler, der have fundet Sted; det vil altid være meget vanskeligt at faa det konstateret. Men naar det er oplyst om et Par, at de have købt, vel at mærke købt disse Ting, ja, saa tør man antage, at der er flere, som have gjort de Forretninger, og at der er købt ikke saa lidt baade af Titler og Ordener.

„Aalborg Stiftstidende“ spurgte i det Citat, jeg oplæste før, hvor Pengene gik hen. Og i denne Henseende er det blevet oplyst, at de skulde gaa til to Selskaber, som begge stod under Alberti. Det ene af de Selskaber er „Fængselshjælpen“, og det andet Selskab kalder sig „Hjemløs Ungdom“, og de fungerede begge under Alberti. „Fængselshjælpen“, som er den ældste af disse to Foreninger, lededes af en Frelersoldat, altsaa en Mand, der har været Medlem af „Frelsens Hær“, ved Navn Carlsen. Og alle, der kende Carlsen og hans Virksomhed — og det er jo ret bekendt —, vide, at han var en af Albertis Haandlangere, og de vide, at han fik under Albertis Regering en ganske betydelig og højst besynderlig Magt. Han spillede en større Rolle i Fængslerne end Fængselsdirektøren; han havde ved Justitsministeriets Tilladelse uhindret Adgang til Fængslerne ikke alene for at paavirke Fangerne som Frelersoldat, men ogsaa for at løslade dem. Der fandt nemlig under Justitsminister Alberti den Besynderlighed Sted, at en Del Fanger blev løsladt og sendt til Amerika, og den Mand, som bestemte dette ganske vilkaarligt, var denne Carlsen. Han gik ind i Fængslet og

spurgte Fængselsinspektøren, hvor mange der egnede sig til at løslades, og saa sagde maaske Fængselsinspektøren 5. Saa sagde Carlsen 25, og det hjalp ikke noget, at Fængselsautoriteterne protesterede, saa blev 25 Mand løsladte paa Carlsens Ordre og sendte bort. Han var altsaa en ganske betydelig Mand. Men denne betydelige Mand, der altsaa paa det Tidspunkt stod i Spidsen for Fængselsvæsenet, lavede en Historie i den Forening af den Art, at han maatte træde ud, og saa dannede han en anden Forening, som han kaldte for „Hjemløs Ungdom“, en Forening, som vistnok eksisterer endnu. Og i denne Forening „Hjemløs Ungdom“, som Carlsen overtog Ledelsen af, efter at være bleven fortrængt fra „Fængselshjælpen“, anbragtes Agent Saabye som Bestyrelsesmedlem sammen med en stor Del af Reformpartiets Spidser her i Byen. Der er Konsul Nørgaard, Kriminalretsassessor Giørtz, saa denne Justitsraad Peschardt, som for Øjeblikket er i Fængsel, „Dannebrog“s Læge, Professor Ehlers, Vicepolitidirektør Christensen, som jo kan takke Alberti for, at han er bleven Vicepolitidirektør, osv. osv.; disse Mænd, hvis Navne have stor Betydning i Reformpartiet, sad i Bestyrelsen for denne af Carlsen dannede Forening til Værn af Ungdommen; og som Agent for denne Forening virkede Saabye.

Nu have vi altsaa Organisationerne, og under Paaskud af, at Pengene skulde gaa til Mindesmærker eller til velgørende Foreninger, drages disse Penge ind. Men spørger man saa, hvor Pengene ere blevne af, faar man Afvisning alle Steder. Mindesmærker tror jeg, som sagt, ikke, at der er gaaet nogen Penge til. Saa har man altsaa spurgt Bestyrelsen for „Fængselshjælpen“, om de have faaet Penge, som ere komne ind paa den Maade, og dertil have de svaret Nej, de have ingen Penge faaet. Man har endvidere efter Albertis Arrestation spurgt Carlsen, om han har modtaget Penge til „Hjemløs Ungdom“, som ere komne ind ved Salg af Ridderkors eller Ordener, og dertil har Carlsen svaret Nej. Han har ingen Penge modtaget, erklærer han, der ere komne ind paa denne Maade. Men henvender man sig til den eller dem, som have købt Dekorationer, f. Eks. Fabrikant Langer i Aalborg, saa svarer han følgende, at han har givet Penge til „Fængselshjælpen“. Fabrikant Langer erklærer, at han har givet Penge til „Fængselshjælpen“, og „Fængselshjælpen“ erklærer, at den ingen Penge har modtaget.